

РЕШЕНИЕ

№ 10938

гр. София, 25.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20221110169916 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, вр. чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от В. А. В., чрез адв. И. Г., с която срещу Д. Т. И.а са предявени иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 286 ЗЗД, вр. чл. 36, ал. 1 ЗАдв. за сумата от 4000 лева, представляваща незаплатен остатък от адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, сключен между страните, ведно със законната лихва от предявяване на иска /22.12.2022 г./, с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 140 лева, представляваща лихва за забава върху неизплатеното възнаграждение за периода 20.08.2022 г. – 21.12.2022 г. и с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 285 ЗЗД за сумата 102,26 лева, представляваща сторени от адвоката разноски във връзка с поетата поръчка, които не са били възстановени от доверителя на адвоката.

Ищецът твърди, че през м. април 2022 г. ответницата е посетила кантората му с искане за оказване на правна защита и съдействие във връзка с недвижим имот, придобит от нея чрез договор за покупко-продажба, като е подписала в полза на ищеца пълномощно за водене на исково производство срещу трето лице. Между страните е бил подписан договор за правна защита и съдействие, като е било договорено, че клиентът дължи на адвоката възнаграждение в размер на сумата от 5000 лева, платима на 5 части с уговорени в договора падежи до 19.08.2022 г. На 19.04.2022 г. ответницата е заплатила съобразно договореното сума в размер на 1000 лева. От ищеца е била изготвена искова молба, подадена в СРС на 19.04.2022 г., с която са били предявени иски с правно основание чл. 108 ЗС и чл. 26, ал. 2, предл. 2, вр. чл. 40, вр. чл. 42 ЗЗД. Образувано е било гр.д. № 20906/2022 г. по описа на СРС, 28 с-в. След подаване на исковата молба в изпълнение на поетата поръчка адвокатът се е снабдил от името на доверителя си със съдебно удостоверение за получаване на схема за апартамента от СГКК, подал е исковата молба за вписване в Службата по вписванията. Исковата молба е била връчена на ответника по това дело, който е подал отговор и е предявил насрещен иск. Твърди се ищецът, в качеството си на пълномощник на Д. И.а, да е взел

становище по предявения насрещен иск. Твърди се да са водени преговори между адвокатите на двете страни по този спор по ел. път за доброволно уреждане на същия, като между страните е била постигната уговорка да се явят на 01.02.2022 г. пред нотариус за подписване на извънсъдебно споразумение. В уговорения ден ищецът се е явил в кантората на нотариуса, където ответницата е дошла, придружена от друг адвокат, като е заявила, че пълномощията, дадени на адв. В., са оттеглени. На 05.12.2022 г. ответницата е отишла в кантората на ищеца и е поискала документите си във връзка с воденото дело. Съставен е бил приемо-предавателен протокол и всички книжа под опис са й били предадени. Макар между ищеца и ответницата да са били водени разговори за заплащане на дължимото адвокатско възнаграждение съгласно подписания между страните договор, същото не е било заплатено до предявяване на исковете. На следващо място с исковата молба се поддържа, че във връзка с поетата поръчка ищецът е сторил разноси, както следва: 5 лева – такса за издаването на съдебно удостоверение, 40 лева – такса за издаване на схема и скица на имота, 49,07 лева – такса за вписване на исковата молба, 8,19 лева – закупуване на флаш памет за предоставяне на аудиозапис по гр.д. № 4935/2022 г. по описа на СГС, 5 с-в. За извършените разходи адвокатът е изготвил отчет, който е връчил на ответницата, но и тези суми не са му били възстановени. В обобщение на изложените с исковата молба съображения ищецът заключава, че е изправна страна по договора, но вложеният труд не е бил заплатен съобразно уговореното, а поръчката е била оттеглена неоснователно от страна на ответницата. Позовава се на нормата на чл. 26, ал. 2 ЗАдв. Счита, че ответницата е изпаднала в забава с настъпване на падежа на последната вноска от дължимото му възнаграждение, с оглед което претендира обезщетение за забава в размер на законната лихва. Заявява, че иска ответницата да бъде осъдена да му заплати и сторените разходи във връзка с поетите задължения по договора за поръчка.

Ответникът, чрез адв. Г. Д., заявява, че не оспорва иска за възстановяване на направени от адвоката разходи отчасти, като твърди, че искане за заплащане на сторените разноси не е било отправяно до нея преди получаване на препис от исковата молба. Счита, че с извънпроцесуалното си поведение не е дала повод за предявяването на този иск. Отговорът съдържа изявление за признание на тази претенция и готовност да бъдат заплатени разходите, за които към исковата молба са били представени доказателства за същите. Същевременно със същия се отбелязва, че към исковата молба липсвали приложени доказателства за платени такси за вписване на исковата молба и за издаване на скица. С отговора ответницата оспорва другите два предявени от ищеца искове, като излага становище за тяхната неоснователност. Не оспорва между страните на 15.04.2022 г. да е бил сключен договор за правна защита и съдействие, по който е заплатила на ищеца сумата от 1000 лева. Със същия обаче ищецът се е задължил да предяви искове по чл. 26, ал. 2, пр. 2, вр. чл. 40, вр. чл. 42 ЗЗД срещу И. Рачев Петров и да я представлява до приключване на делото на първа инстанция при договорено възнаграждение от 5000 лева. Подчертава, че ищецът е предявил иск по чл. 108 ЗС, с оглед което и не е изпълнил задължението си по сключения договор и не му се дължало каквото и да е възнаграждение по същия. Сочи, че на 04.12.2022 г. ищецът се е отказал от поетия мандат, след като е получил отговора на исковата молба и насрещния иск, предявен от И. Петров, за което е подал изрично заявление за отказ от осъществяване на по-нататъшна защита по това дело. Поддържа, че това поведение на ищеца съставлява нарушение на разпоредбата на чл. 35, ал. 1 ЗАдв. В молбата за отказ от поетата защита ищецът не е посочил обстоятелства, водещи до невъзможност на адвоката да продължи да изпълнява задълженията си, нито пък за наличието на такива обстоятелства е уведомил клиента си предварително. Доколкото задълженията по договора не са били изпълнявани съобразно договореното, а именно до приключване на производството пред първата инстанция, то и претенцията на ищеца за заплащане на остатъка от договореното възнаграждение ответницата намира за неоснователна. Оспорва иска и по размер – адвокатът имал право на възнаграждение за положения труд, в случая за подаване на искова молба и вписването

й. Не е бил подаден отговор на насрещния иск, ищецът не се е явявал в съдебно заседание и не е извършвал други процесуални действия по това дело. Възражава, че ищецът е проявил небрежност при изпълнение на задълженията си по договора – предявявайки иск по чл. 108 ЗС, не е извършил проверка и не е констатирал, че към момента на подаване на исковата молба ответникът по този иск вече се е бил разпоредил с имота и същият не се е намирал в негово владение, с оглед което и искът подлежал на отхвърляне с осъждане на ищцата да заплати разноските за производството. Счита, че ищецът не е извършил никаква допълнителна дейност и по отношение на извънсъдебното доброволно уреждане на спора между страните по това дело – не е прегледал съдържанието на спогодбата, а само е предал финансовите й условия, като е заявил, че ако е съгласна със същите, ще прегледа и другите уговорки. Не е съгласувал начина на подписване на споразумението с доверителя, а е предложил тя да подпише споразумението първа и тогава да се изпрати за подписване на другата страна, с което е изложил на риск интересите й. По отношение на представения с исковата молба приемо-предавателен протокол отбелязва, че същият съдържа оттегляне на пълномощията на адвоката, но в тази част документът е бил подготвен от ищеца, а за нея не е имало друг вариант да получи документите си, освен да подпише протокола и в тази част. Счита обаче, че доколкото адвокатът вече се е бил отказал от поетата защита, то и това оттегляне не е породило действие. В обобщение на възраженията, заявени с отговора на исковата молба, моли съда да отхвърли предявения за сумата от 4000 лева иск.

Съдът, въз основа на анализ на събраните по делото доказателства поотделно и взаимовръзка, намира за установено следното от фактическа страна:

С оглед твърденията на страните като безспорни и ненуждаещи се от доказване в производството с доклада по делото са отделени следните факти: че между страните е бил сключен процесният договор за правна защита и съдействие, по силата на който ответницата се е задължила да заплати на ищеца адвокатски хонорар в размер на сумата от 5000 лева, платима на пет части с падеж на последното плащане 19.08.2022 г.; че ищецът е подал от името на ответницата искова молба и е било образувано гр.д. № 20906/2022 г. по описа на СРС, 28 с-в, прекратено с влязло в сила определение поради постигната между страните по това дело извънсъдебна спогодба, че ответницата е заплатила на ищеца част от уговореното с договора възнаграждение – сума в размер на 1000 лева.

Не е спорно също така, че остатъкът от уговореното с договора възнаграждение не е бил заплатен на ищеца.

Установява се, че с договор за правна защита и съдействие от 15.04.2022 г. страните са договорили адвокатът да предостави правна защита и съдействие, изразяваща се в предявяване на искове по чл. 26, ал. 2, предл. 2, чл. 40 и чл. 42 ЗЗД срещу И. Рачев Петров във връзка с притежавано от клиента жилище с идентификатор 68134.1007.1607.4.27 и идеални части от поземлен имот с идентификатор 68134.1007.1607. и процесуално представителство по делото до приключване на производството пред първа инстанция при договорено възнаграждение в размер на сумата от 5000 лева, платима на пет вноски на следните дати: 19.04.2022 г., 19.05.2022 г., 19.06.2022 г., 19.07.2022 г. и 19.08.2022 г.

От подписаното във връзка с договора за правна защита и съдействие пълномощно се установява, че в полза на ищеца е била учредена представителна власт да представлява упълномощителя пред всички съдебни инстанции по делото, образувано по искова молба, вх. № 78427/19.04.2022 г., като разполага с пълен обем представителна власт, в т.ч. и с правомощията по чл. 34 ГПК с изключение на оттегляне, отказ от иска или сключване на спогодба без изричното писмено съгласие на упълномощителя.

Като писмено доказателство по делото е представен приемо-предавателен протокол и отчет за платени от името на клиента суми, подписан на 05.12.2022 г. от

ответника, от съдържанието на който се установява, че адвокатът е предал на клиента си описаните в протокола документи, в т.ч. заявление за вписване на искова молба, вх. № 49380/01.07.2022 г. , вносна бележка за заплатени такси за вписване в размер на 49,07 лева, 5 лева за съдебно удостоверение, 40,00 лева за изготвяне на скица. Протоколът съдържа писмен отчет за направените разходи в общ размер на сумата от 102,26 лева, включваща и закупуването на флаш памет за предоставяне на аудиозапис по гр.д. № 4932/2022 г., 5 състав, СГС. В протокола е инкорпорирано писмено изявление за оттегляне на пълномощията, дадени на адвоката от клиента.

Приет като доказателство е платежен документ за сумата от 40,00 лева, заплатена на 08.06.2022 г. по сметка на АГКК с основание за превода „вх. № 01-320481/07.06.2022 г. със задължено лице и наредител на плащането – ищецът.

Установява се, че с платежен документ от 28.04.2022 г. ищецът е заплатил държавна такса по сметка на СРС в размер на сумата от 5 лева за издаване на съдебно удостоверение по гр.д. № 20906/2022 г., 28 с-в.

Представена по делото е фактура № 1711015544/14.11.2022 г. за закупуване на флаш памет от ищеца на стойност 8,49 без ДДС и 10,19 с ДДС с отбелязване, че плащането е извършено на каса в магазин на 14.11.2022 г.

Като доказателство по делото е приета неоспорена от страните електронна кореспонденция, разменена от тях по ел.път, част от която е неотнормима към предмета на настоящия спор, доколкото касае друго правоотношение между страните.

От относимата и неоспорена от страна на ответника част от кореспонденцията съдът приема за установено, че на 19.04.2022 г. ищецът е изпратил на ответника като сканирани файлове искова молба, вх. № 78427/19.04.2022 г. и адвокатско пълномощно за вписване на исковата молба. На 27.10.2022 г. ищецът е изпратил на ответника искова молба срещу И. П., насрещен иск, предявен от последния и разписка за получена от ответника сума в размер на 95 000 евро. В изпратеното на посочената дата електронно писмо се съдържа изявление на ищеца, че по сключения между страните договор е била заплатена сума в размер на 1000 лева, а остатъкът от договореното възнаграждение не е бил заплатен, въпреки настъпилите падежи за плащания на уговорените вноски. Адвокатът е уведомил клиента си, че съгласно ЗАдв. няма право да работи под установените минимални адвокатски възнаграждения, а възнаграждението му е авансово дължимо. На 09.11.2022 г. ищецът е изпратил на ответника електронно писмо, с което я уведомява, че адвокатът на И. П. се е свързал с него и му е изпратил проект на спогодба, като същата е препратена във вида, в който адвокат В. я е получил. Отправено е предложение основните параметри на спогодбата да бъдат потвърдени – Д. И.а да получи сумата от 10 000 евро и 1500 лева, които е заплатила за това дело, като в замяна се откаже от предявения иск за собственост на имота, който е бил прехвърлен с пълномощното. Адвокатът е уведомил клиента си, че очаква становището ѝ и ако е съгласна – ще прегледа останалите уговорки в проекта за спогодба. Същият ден адвокат В. е изпратил електронно писмо, съгласно което след проведен с Д. И.а телефонен разговор, последната е потвърдила параметрите на спогодбата. Адвокат В. е предложил същата да бъде подписана пред нотариус в София, а ако за насрещната страна не е удобно – полагането на подписа от И. П. да се удостовери от нотариус в гр. Русе. На 02.12.2022 г. ищецът е изпратил писмо до ответницата във връзка с изявено от нейна страна желание да получи документите си от адвоката, като И.а е поканена на 05.12.2022 г. в кантората на адвоката за получаване на документите и отчет за извършените разходи. В писмото се съдържа изявление на адв. В., че с оглед изразено от страна на Д. И.а нежелание той да я представлява по образуваните вече дела и предвид факта, че И.а не е заплатила в пълен размер договорените адвокатски възнаграждения по сключения договори, че се е отказал от предоставените му пълномощия и я моли да подпише писмено изявление, че и тя оттегля същите. И.а е уведомена, че документите ще ѝ бъдат предадени срещу разписване на приемо-предавателен протокол.

Приета по делото е и справка от 22.03.2023 г., изготвена чрез отдалечения достъп до регистрите на Служба по вписванията за лицето И. Рачев П. за периода 01.06.2021 г. – 20.03.2023 г., видно от която е, че на 17.09.2021 г. е вписано прехвърлянето чрез договор за покупко-продажба от страна на Д. Т. И.а – М. на И. Рачев П. на самостоятелен обект в сграда – жилище, апартамент с площ 49.060 кв.м., находящ се на адрес: гр. София, бул. "Черни връх" № 138, ет. 1, ап. 01 с идентификатор 68134.1007.1607.4.27, който имот на същата дата е продаден на „Вю-Ра“, ЕИК 204739528. Установява се също, че исковата молба, с която е предявен иск от Д. И.а – М. срещу И. Рачев П. с предмет същият недвижим имот, е вписана в Служба по вписванията на 01.07.2022 г.

Като доказателство по делото е приета спогодба с нотариална заверка на подписите на страните по същата на 02.12.2022 г. и на 09.12.2022 г., сключена между Д. Т. И.а М. и И. Рачев П.. Съгласно съдържанието на същата с оглед обстоятелствата, че Д. И.а – М. е получила от И. Рачев П. 50 000 лева по банков път и 95 000 евро в брой, за която сума е била подписана разписка, както и предвид заведеното дело № 20906/2022 г. по описа на СРС, 28 с-в, страните са постигнали съгласие П. да заплати на И.а – М. сума в размер на 10 000 евро, представляваща доплащане във връзка със сключения договор за полупко-продажба на апартамента и 1500 лева, представляваща направените в съдебното производство разноски, в замяна на което И.а – М. ще заяви пред съда, че се отказва от предявения срещу П. иск.

Не се спори между страните, че на ищеца към момента на сключване на договора за правна защита и съдействие е било известно обстоятелството, че И. П., в качеството му на пълномощник на Д. И.а М., по силата на сключен договор за покупко-продажба на имота е прехвърлил собствеността на същия на себе си, след което се е разпоредил с апартамента в полза на трето лице.

От приложеното за послужване в настоящото производство гр.д. № 20906/2022 г. по описа на СРС, I ГО, 28 състав, съдът приема за установено следното:

Същото е образувано по искова молба, вх. № 78427/19.04.2022 г., подадена от Д. Т. И.а – М., чрез адв. В. В., с която е предявен иск с правно основание чл. 108 ЗС против И. Рачев П. за признаване за установено в отношенията между страните, че ищецът е собственик на недвижим имот, АПАРТАМЕНТ № А01 с идентификатор 68134.1007.1607.4.27, с адрес на имота: гр. София, район „Триадица“ бул. „Черни връх“ № 138, етаж 1, разположен на първия етаж в сграда с идентификатор 68134.1007.1607.4 и за осъждане на ответника да предаде владението на имота на ищцата. С исковата молба ищцата е навела доводи, че е собственик на недвижимия имот, позовавайки се на нищожност на нотариалното удостоверяване на упълномощителна сделка, по силата на която ответникът, действащ като нейн пълномощник, но без представителна власт, е продал имота на себе си, с оглед което и твърди нищожност на договора за покупко-продажба. В условията на евентуалност е наведено възражение за порочност на сделката поради извършени действия във вреда на представлявания. С исковата молба са заявени доказателствени искания и са приложени документи, в т.ч. е представен и процесният договор за правна защита и съдействие и пълномощно.

В изпълнение на дадени от съда указания с молба от 21.04.2022 г. ищецът по това производство, чрез адв. В. е представил документ за заплатена държавна такса по предявения иск в размер на сумата 490,74 лева /при данъчна оценка на процесния имот 49,073,10 лева/.

По делото са издадени съдебни удостоверения за снабдяване със схема на имота, данъчна оценка и препис от удостоверение за въвеждане на имота в експлоатация.

На 23.05.2022 г. е постъпила молба за продължаване на срока за изпълнение на дадените от съда указания по отстраняване на нередовностите на исковата молба.

На 23.06.2022 г. ищцата по това дело, чрез адв. В., е поискала исковата молба да

бъде предоставена за вписване, макар страната все още да не е успяла да се снабди със схема на имота, издадена от АГКК.

С разпореждане от 29.06.2022 г. съдът е предоставил възможност на ищеца да впише исковата молба.

Установява се, че исковата молба е била вписана на 01.07.2022 г.

С разпореждане от 17.08.2022 г. съдът на основание чл. 131 ГПК е изпратил препис от исковата молба за връчване на ответника.

На 30.09.2022 г. /в срока по чл. 131 ГПК/ е постъпила насрещна искова молба, с която ответникът по първоначално предявения иск е предявил в условията на евентуалност /при уважаване на иска по чл. 108 ЗС/ иск по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за осъждане на ответницата да му върне всички заплатени суми във връзка с договора за покупко-продажба на имота – 50 000 лева, заплатени по банков път и 95 000 евро, заплатени в брой срещу разписка, както и иск по чл. 45, ал. 1 ЗЗД за сумата от 2000 лева – разходите, сторени от ищеца във връзка с нотариалното производство по изповядване на сделката. Представени са писмени документи и са направени доказателствени искания. Липсва документ за внесена държавна такса по предявените искове

Подаден е и отговор на исковата молба, с която предявеният иск по чл. 108 ЗС е оспорен. Оспорено е ответникът да държи или да владее имота, както и атакуваните сделки да страдат от описаните в исковата молба пороци.

Не се установява съдът да е разпоредил препис от насрещната искова молба да се връчи на ответника по същата за отговор.

На 01.12.2022 г. по делото е постъпила молба от адв. В., пълномощник на ищцата, с която последният уведомява съда, че се отказва от поетата защита, тъй като доверителката му е укрила съществени обстоятелства с правно значение от отношенията между нея и ответника. В молбата се сочи, че страните по делото са в преговори за доброволно уреждане на спора, като се твърди ищцата да ползва услугите на друг адвокат във връзка със случая. Пълномощникът на ищцата е посочил, че след като не му е заплатено дължимото възнаграждение, а лицето не е сред тези, които има право да представлява безплатно, то и адв. В. се отказва от предоставените му пълномощия по делото и моли съда да уведоми за това изрично ищцата.

По делото на 14.12.2022 г. е постъпила молба от страните, подписана лично от ищцата и от ответника, чрез негов пълномощник, с която уведомяват съда, че са сключили извънсъдебно споразумение, с оглед което и са поискали прекратяване на делото.

С определение от 23.12.2022 г., постановено по реда на чл. 140 ГПК, съдът е изготвил проект за доклад на делото и е насрочил същото за разглеждане в открито съдебно заседание.

С разпореждане от 23.12.2022 г. съдът е пренасрочил разглеждането на делото за друга дата.

В съдебното заседание, проведено на 08.03.2023 г., ищцата е представлявана от адв. Г. Д., който е представил пълномощно в заседанието, а ответникът е представляван от адв. Ф. Матев.

В съдебното заседание съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото обстоятелството, че ищцата е подписала пълномощно в полза на ответника на 23.08.2021 г. с нотариална заверка на подписа и на съдържанието за разпореждане с процесния имот.

Страните, чрез процесуалните им представители, са заявили, че постигнатата извънсъдебна спогодба е изпълнена от тях, с оглед което и се отказват от предявените искове. С определение съдът е прекратил производството на основание чл. 233 ГПК, което е влязло в сила на 16.03.2023 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Софийски районен съд приема, че е сезиран с искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 286 ЗЗД, вр. чл. 36, ал. 1 ЗАдв. за сумата от 4000 лева, представляваща незаплатен остатък от адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, сключен между страните, ведно със законната лихва от предявяване на иска /22.12.2022 г./, с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 140 лева, представляваща лихва за забава върху неизплатеното възнаграждение за периода 20.08.2022 г. – 21.12.2022 г. и с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 285 ЗЗД за сумата 102,26 лева, представляваща сторени от адвоката разноски във връзка с поетата поръчка, които не са били възстановени от доверителя на адвоката.

В тежест на ищцата по предявените искове е да установи следните факти: че между страните е бил сключен процесният договор за правна защита и съдействие с очертаното в исковата молба съдържание; че е изпълнявал точно, добросъвестно и с грижа за интересите на доверителя своите задължения по договора, че е налице оттегляне на дадените му пълномощия от страна на ответницата, уговореният между страните падеж на задължението на ответницата за заплащане на адвокатско възнаграждение и неговото настъпване, извършването на разходи от страна на довереника в полза на доверителя във връзка с мандата, причинна връзка между всеки разход и поръчката, даването на отчет за разходите на доверителя. В тежест на ответника по предявените искове с оглед наведените с отговора оспорвания е да установи, че е заплатила част от договореното възнаграждение на адвоката, както и че довереникът се е отказал от поетата поръчка, а в случай че тя е оттеглила пълномощията на адвоката – че е била налице основателна причина за това.

В конкретния случай между страните не е спорно, че помежду им е бил сключен процесният договор за правна защита и съдействие с очертания по-горе предмет, а именно правна защита и съдействие и процесуално представителство на ищеца по гражданско дело срещу трето за настоящия спор лице при договорено възнаграждение за адвоката за първоинстанционното производство в размер на сумата от 5000 лева, платима по описания в договора начин до 19.08.2022 г., от която ищцата е заплатила сума в размер на 1000 лева.

Следователно основният спорен въпрос между страните е изпълнил ли е довереникът поетите с договора за поръчка свои задължения, респ. дължи ли му се претендираното адвокатско възнаграждение в цялост с оглед възраженията на ответника, заявени с отговора на исковата молба, както и дали е установено извършването на разходите, чието възстановяване се иска с иска по чл. 285 ЗЗД.

Съгласно разясненията, дадени с решение № 495 от 25.06.2010 г. по гр. д. № 1669/2009 г., на ВКС, ГК, III ГО, упражняването на адвокатската професия, съгласно определението в чл. 2 ЗАдв., е дейност за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица. Тази дейност се осъществява чрез устни и писмени консултации и становища по правни въпроси, изготвяне на книжа - молби, тълкувания, заявления, жалби и др., свързани с възложената от клиента работа, представителство на доверителите и подзащитните пред органите на съдебната власт, пред физически и юридически лица срещу уговорено между адвоката и клиента възнаграждение /чл. 36 ЗАдв./. С оглед тези основни характеристики на адвокатската дейност, е налице основание да се приеме, че договорните отношения между адвоката и клиента да се определят като най-близки и сходни на договора за поръчка.

Ето защо спорното право се регулира от общите правила на договора за поръчка, регламентирани в [чл. 280 ЗЗД](#) – [чл. 292 ЗЗД](#), както и от специалните правила, установени в ЗАдв.

Установява се от приетите в хода на производството доказателства, че ищецът, в

качеството си на адвокат, пълномощник на ответника, е предявил от нейно име и за нейна сметка срещу трето за настоящия спор лице иск по чл. 108 ЗС за признаване за установено в отношенията между страните и за предаване на владението върху описания в исковата молба, по която е образувно гр.д. № 20906/2022 г. по описа на СРС, недвижим имот. Видно е, че в обстоятелствената част на исковата молба са заявени основанията на предявения иск, като са наведени възражения за нищожност на упълномощителната сделка, както и на договора за покупко-продажба на имота, съобразно договореното между страните с договора за поръчка. Наведени са и допълнителни възражения за нищожност на атакуваните сделки. В тази връзка като неоснователни следва да бъдат преценени възраженията на ответника в настоящото производство, че адвокатът не е действал с дължимата грижа, като е предявил искове по чл. 108 ЗС, които подлежали на отхвърляне, с оглед разпореждането от страна на И. П. с имота преди предявяването на иска по чл. 108 ЗС и вписването на исковата молба по същия.

Разрешен по задължителен начин в съдебната практика е въпросът относно характера на иска по чл. 108 ЗС, защитата, която се търси с него и дължимото от страна на съда произнасянето с решение по такъв иск. При доказана активна материално-правна легитимация на ищеца по предявен по реда на чл. 108 ЗС иск, съдът дължи да се произнесе с установителен диспозитив за принадлежността на правото на собственост, а ако по делото е установено, че ответникът не е упражнявал фактическата власт върху вещта към момента на предявяване на иска, то съдът се произнася с отхвърлителен диспозитив по осъдителната част на претенцията – тази за предаване на владението. В случая, предявявайки иск за собственост, довереникът не е застрашил интереса на своя доверител, с оглед правните последици, с които се свързва предявяването на такъв иск, за разлика от облигационните искове по чл. 26, чл. 40 и чл. 42 ЗЗД. От друга страна, съдът в настоящия си състав, с оглед предмета на правния спор, не следва в настоящото производство да „прогнозира“ какво би било съдебно решение по същество на спора, предвид установеното по силата на сключения и изпълнен между Д. И.а – М. и И. П. спогодба и оттеглянето на предявените искове по гр.д. № 20906/2022 г.

Ето защо и съдът приема, че исковата молба е депозирана съобразно уговореното между страните с договора за правна защита и съдействие, а в съответствие с дадените от съда указания /които настоящият състав на съда не следва да преценява/ довереникът е предприел действия по отстраняване на указаните му нередовности – снабдил се е със съдебни удостоверения, депозирал е допълнителни молби и е осъществил вписване на исковата молба в съответствие с изискванията на закона и указанията на съда.

Установено е също така, че адвокатът е заявил и е получил електронен достъп до делото. Следва да се допълни, че макар съдът да не е връчил препис от насрещната искова молба, постъпила по делото на 30.9.2022 г., адвокатът се е снабдил с ел.вариант на същата, както и на отговора, депозиран от ответника по това дело, и е изпратил същите на Д. И. на 27.10.2022 г. Не би могло да се дефинира като неизпълнение на задълженията на довереника обстоятелството, че адв. В. не е подал от името на ответника по насрещния иск отговор, след като до откритото съдебно заседание на 08.03.2023 г. съдът не се е произнесъл с нарочен акт приема ли насрещните искове за съвместно разглеждане, респ. не е разпоредил препис от исковата молба да се връчи по реда на чл. 131 ГПК на ответника по същите за отговор. Следователно и не е налице неизпълнение в това направление от страна на довереника, както се поддържа с отговора на исковата молба, още повече като се държи сметка за предмета на договора за поръчка и не на последно място цената на предявените насрещни искове.

Следва също така да се посочи, че адвокатът е участвал в преговорите за постигане на извънсъдебно споразумение между страните по делото. Параметрите на проектоспогодбата се съдържат в изпратеното до Д. И.а М. на 09.11.2022 г. ел.писмо.

От съдържанието на подписания договор за спогодба пък е видно, че същият съвпада с проекта, предвид което и не може да се приеме за основателно възражението на ответника, че адвокатът не е прегледал текста на споразумението и е изложил интересите на доверителката му на риск, предлагайки първо нейният подпис да бъде заверен от нотариус в гр. София, след което документът да бъде изпратен по куриер и да се завери нотариално подписът на П. от друг нотариус.

Следователно и съдът достига до извод, че довереникът е изпълнявал добросъвестно и в съответствие с принципите на адвокатската професия задълженията си по сключения с ответницата договор до момента, в който по гр.д. № 20906/2022 г., СРС, е депозирал молба, с която е заявил, че се отказва от пълномощията си, респ. че занапред в производството няма да представлява ищцата. Последното съдът приема, че съставлява отказ от поетата защита по смисъла на чл. 287 ЗЗД и е обусловило прекратяването на договорното правоотношение между страните по процесния договор. В тази връзка следва да се посочи, че адвокатът е този, който е прекратил договора, с оглед което и същият не е прекратен поради неоснователно оттегляне на поръчката от страна на доверителя, както се твърди в исковата молба. Съдът съобразява, че в изпратеното на 02.12.2022 г. до ответника по ел.път писмо, адв. В. я е уведомил, че се е отказал от предоставените му пълномощия /съгласно подадената по делото молба на 01.12.2022 г./, както и че я моли да подпише на срещата им на 05.12.2022 г. писмено изявление, че и тя оттегля дадените му пълномощия.

В аспекта на гореизложеното, съдът приема, че договорът между страните е бил прекратен с отказа на довереника от възложения му мандат, а не поради оттегляне на поръчката от страна на поръчващия, предвид че изявлението на ответницата следва във времето това на ищеца /05.12.2022 г./.

Следва да се даде отговор на въпроса основателен ли е за пълния предявен размер искът по чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 286 ЗЗД, вр. чл. 36, ал. 1 ЗАдв.

С решение № 212 от 3.11.2017 г. на ВКС по гр. д. № 358/2017 г., IV г. о., ГК, по повдигнатия пред него материалноправен въпрос ВКС разяснява, че съгласно чл. 280 ЗЗД довереникът се задължава да извърши за сметка на доверителя възложените от доверителя действия. Предмет на договора за мандат може да бъде само услуга. Действията, чрез които се извършва услугата, няма как да не са резултат на физически и интелектуални усилия, но те винаги придобиват правен характер, тъй като се извършват за сметка на доверителя. При мандата след извършването на услугата (от свое или чуждо име, но винаги за сметка на доверителя, т. е. с правен характер) довереникът уведомява доверителя за изпълнението и му дължи отчет (сметка и предаване на полученото в изпълнение на поръчката). Договорът за поръчка е безвъзмезден, ако не е уговорено друго, при отказ от възлагането се дължи възнаграждение само за изпълнената част, а при оттегляне на мандата се дължи цялото уговорено възнаграждение.

Като се е отказал от договора за поръчка, довереникът е отказал занапред да изпълнява задълженията си съобразно договореното – до приключване на производството пред първоинстанционния съд. Следва да се обърне внимание, че към датата на отказа производството по гр.д. № 20906/2022 г. е било висящо, а страните по същото все още не са били уредили отношенията си извънсъдебно.

При така установените правнорелевантни факти съдът приема, че адвокатът има право на възнаграждение съобразно изпълнената част от договора – за оказаното правно съдействие и процесуално представителство по делото до 01.12.2022 г., но не и на пълния размер на договореното с договора за правна защита и съдействие възнаграждение.

Като взе предвид фактическата и правна сложност на конкретния правен спор, обема на извършените от довереника действия по изпълнение на договора и осъществено процесуално представителство, разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и ал. 2

ЗАдв., с оглед предвиденото в чл. 7, ал. 2, т. 4, вр. ал. 5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и на основание чл. 162 ГПК, съдът намира, че следващото се на адвоката възнаграждение за изпълнената част от договора възлиза на сумата от 2500 лева. Доколкото страните не спорят, че ответницата е заплатила по договора сумата от 1000 лева, то и предявеният иск следва да бъде уважен за сумата от **1500 лева**, като се отхвърли до пълния предявен размер от 4000 лева.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

В договора страните са уговорили падеж на задължението на ответника да заплати адвокатско възнаграждение. В случая ищецът претендира лихва за забава за периода от 20.08.2022 г. до 21.12.2022 г. Този иск следва да бъде уважен, като на основание чл. 162 ГПК, ползвайки общодостъпен лихвен калкулатор, съдът намира същия за основателен за сумата от **51,67 лева**. Искът следва да се отхвърли за разликата до пълния размер от 140 лева.

По иска по чл. 285 ЗЗД:

Съгласно посочената разпоредба доверителят е длъжен при поискване да достави на довереника средствата, които са необходими за изпълнение на поръчката, и да му заплати направените разноси заедно с лихвите и вредите, които е претърпял във връзка с изпълнението на поръчката.

Установява се от представените по делото доказателства, в т.ч. и от подписания от ответника приемо-предавателен протокол, и предвид изявлението на ответницата, съдържащо се в исковата молба, съдът приема, че се установява извършването на всички претендирани в настоящото производство разноси – 5 лева за съдебно удостоверение, 40 лева за снабдяване със скица, 49,07 лева за вписване на исковата молба и 8,19 лева за закупуване на флаш памет, доколкото ответницата е заявила, че признава извършването на този разход с отговора на исковата молба. В отговор на заявените възражения срещу този иск следва да се посочи, че се установява, както че е била заплатена такса към АГКК за снабдяване със схема за апартамента, така и че съдът е указал на ищеца да представи такъв документ в производството по предявения вещен иск с оглед изискването имотите да се описват съобразно актуалния им кадастрален статут. Установено е също така, че исковата молба е вписана, а таксата за това е била преведена от адвоката. Следователно и този иск следва да бъде изцяло уважен.

По разноските:

С оглед изхода от спора и на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК разноси за производството се следват и на двете страни съобразно уважената, респ. отхвърлената част от претенциите. Следва да се посочи, че не е налице хипотезата на чл. 78, ал. 2 ГПК по отношение на иска по чл. 285 ЗЗД, доколкото ответницата не е признала този иск, нито може да се приеме, че не е дала повод за предявяването му, предвид съдържащото на представения приемо-предавателен протокол от 05.12.2022 г., подписан от нея.

На ищеца се следват разноси за заплатената държавна такса в размер на сумата от 84,06 лева от общо заплатени 215,60 лева.

На основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2-3 следва да се присъди адвокатско възнаграждение на адв. И. Г., представлявал ищеца безплатно в производството. Съдът, като съобрази фактическата и правна сложност на настоящия спор, броя, вида и цената на предявените искове, обема на извършените в производството процесуални действия, срочното му приключване в едно открито съдебно заседание, в което ищецът е представляван, съобразявайки правилата на Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения в актуалната им редакция, съдът определя възнаграждение в размер на сумата от 600 лева.

Ответникът не е заявила претенция за присъждане на разноси, с оглед което и

такива не следва да й бъдат присъждани със съдебното решение.

Мотивиран от изложеното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Т. И.а - М., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ., да заплати на В. А. В., ЕГН ., със съдебен адрес: гр. ., на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 286 ЗЗД, вр. чл. 36, ал. 1 ЗАдв. сумата от **1500 лева**, представляваща незаплатен остатък от адвокатско възнаграждение, дължимо по договор за правна защита и съдействие, сключен между страните на 15.04.2022 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска /22.12.2022 г./ до окончателното плащане; на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **51,67 лева**, представляваща лихва за забава върху неизплатеното адвокатско възнаграждение за периода 20.08.2022 г. – 21.12.2022 г. и на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 285 ЗЗД сумата **102,26 лева**, представляваща сторени от В. А. В. в качеството му на адвокат разноски във връзка със сключения договор за правна защита и съдействие, ведно със законната лихва от предявяване на иска /22.12.2022 г./ до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** исквете за разликата над уважените до предявените размери, а именно иска по чл.79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 286 ЗЗД, вр. чл. 36, ал. 1 ЗАдв. за разликата над 1500 лева до сумата от 4000 лева и иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над 51,67 лева до сумата от 140 лева.

ОСЪЖДА Д. Т. И.а - М., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ., да заплати на В. А. В., ЕГН ., със съдебен адрес: гр. ., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на сумата от **84,06 лева**, представляваща разноски за настоящото производство.

ОСЪЖДА Д. Т. И.а - М., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ., да заплати на адвокат И. И. Г., лич. № ., служебен адрес: гр. ., на основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗАдв. сумата от **600 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство на ищеца в първоинстанционното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____